

Hindu Organ

VOL VIII. } JAFFNA, WEDNESDAY { **திந்துசானம்.** } NO. 32
 அ-ம் புத்தகம். } JUNE 16 1897 { **செவ்வாய்க்கிழமை** } { **இலக்கணம்.** }

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

THE JAFFNA COMMERCIAL CORPORATION LTD.

OFFICE BANK HALL SEA STREET JAFFNA.
 The Company Opens Current accounts with sums of not less than Rs. 100 and allows interest at 2 per cent per annum on minimum Monthly balances of Rs. 500 and upwards.

Fixed deposits received on following terms:—

For 12 months Interest at 6 0/0 per annum allowed
 " 6 " " 5 " " " "
 " 3 " " 3 " " " "

Approved bills discounted money advanced on pledges.

Remittances can be made to and from Colombo Colombo Bankers, the National Bank of India.

Cheques and foreign drafts and bills of exchange on the Colombo Banks cashed.

Island and foreign goods imported on commission Office hours from 10-30 A. M. to 4 P. M.

WM: MATHER
 Managing Director

FOR SALE.

Carambogam Coconut Estate in Extent 407 acres considered to be one of the finest young bearing properties in the Pallai District.

Commodious Bungalow with Estate offices and Billiard Room adjoining.

This Property is 20 miles from Jaffna.

Export easy by boat. For particulars apply to.

HENRY J. MILLIAR TODD
 Carambogam
 PALLAI

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI.

Testamentary } No 842,
 Jurisdiction }
 Class I }

In the Matter of the Estate of the late Ramanatar Nakamuttu of Burmah

Deceased

Ramanatar Chuppiramaniam of Araly south
 Petitioner

Vs

1. Vairavi Ramanatar of Araly south and his wife
2. Nachchippillai of do
3. Vairavi Muttu of do and his wife
4. Parupatiyar of do
5. Vairavi Vaitti of do and his wife
6. Valliyammai of do

Respondent.

This matter of the Petition of Ramanatar Chuppiramaniam of Araly south praying for Letters of Administration to the estate of the abovesaid deceased Ramanatar Nakamuttu coming on for disposal before Samuel Houghton Esquire, District Judge, on the 18th day of May 1897 in the presence of Messrs Casippillai & Catheravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 17th day of May 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the sole heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 25th day of June 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 18th day of May 1897

SAMUEL HAUGHTON
 District Judge

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JUNE 16, 1897

SOME RECENT APPOINTMENTS.

We announced in a previous issue the appointment of Mr. Nicholas, Interpreter of the Mannar Kachcheri, as 5th Clerk of the Jaffna Kachcheri, and of Mr. Muttutamby, Interpreter of the Vavuniya Kachcheri, as Interpreter of the Mannar Kachcheri in succession to Mr. Nicholas. We understand that protests have been sent to Government by some of the officers who had better claims for these offices. It is said that the influence of Mr. Muttutamby who is a son of the late Seemampillai Mudaliyar, at head quarters, has proved the luck of Mr. Nicholas too. An impression gains ground, rightly or wrongly, that in order to send back Mr. Muttutamby to his native place as Kachcheri Mudaliyar, Mr. Nicholas has been translated to Jaffna on promotion, although it was only a short time ago he was sent to Mannar. We further learn that Messrs Nicholas and Muttutamby have seen but 9 and 4 years service under Government respectively, and that the latter has not even passed the Clerical Examination; whereas those whose claims for promotion have been overlooked by Government are officers of considerably longer service and of exceptionally bright record. As far as we know, Mr. Sabaretnam, Interpreter of the Trincomalie Kachcheri, who has served Government 19 years and who is an able and smart officer, was an applicant for the 5th clerkship of the Jaffna Kachcheri for which Mr. Nicholas with only 9 years service has now been appointed. We also learn that Mr. Muttumaru of the Batticaloa Kachcheri, son of Mr. Coomariah, Registrar of Lands Jaffna, who counts 8 years service and is in the receipt of a higher salary than that of the Interpreter of the Vavuniya Kachcheri, was in the running for the Mannar Kachcheri Interpretship which has been conferred on Mr. Muttutamby.

These appointments remind us of the saying "kissing goes by favour." They do not seem to have been made on any fixed system or principle, much less on considerations of justice and claims. The haphazard manner in which these appointments are made and the favouritism shown in some cases hardly redound to the credit of those responsible for them. It is to be hoped that His Excellency the Governor will devise such measures as will effectively prevent the repetition of such cases of injustice as are involved in the appointments above noticed.

Since writing the above we have learnt that Mr. Sabaretnam, Interpreter of Trincomalie Kachcheri, has been appointed second Interpreter of the Jaffna Kachcheri in succession to the late Mr. K. Tillaiambalam. This is no promotion him, either in point of salary or official position. But Mr. Sabaretnam will welcome this appointment as he will return to his native place and be benefited in health which has been of late, we learn, very much affected. Mr. Philips, 7th clerk of the Jaffna Kachcheri, who had been appointed Interpreter of the Vavuniya Kachcheri in succession to Mr. Muttutamby, succeeds Mr. Sabaretnam in Trincomalie, while Mr. Kumarakulasinghe, clerk and native writer of the Vavuniya Courts, who is a brother of Kumarakulasinghe Mudaliyar of the Colonial

Secretary's Office, gets the Interpretship of the Vavuniya Kachcheri. These are again bad appointments. Trincomalie is an important District and the vast majority of its population are Hindus. Experience has proved that the Kachcheri Mudaliyars of that District who were non-Hindus sent from outstations, did not get on well with the people. The Kachcheri Mudaliyar being also the Town Vanniah of Trincomalie—a town with a large number of Hindu Temples and Hindu population—the expediency of a Hindu being appointed to that post cannot be questioned. The great popularity of Mr. Sabaretnam in Trincomalie is due, apart from his intrinsic merits, to the fact of his being a staunch Hindu. Mr. Kumarakulasinghe's appointment to the Interpretship of the Vavuniya Kachcheri is another instance of favouritism. He holds a minor appointment with a salary of less than Rs 500 per annum; and has not passed the Clerical Examination. We are aware that there is the precedent of Mr. Muttutamby having been appointed to this Interpretship without passing the Clerical Examination. Our object in writing this article is to condemn the favouritism shown to him by the Government, so that it may not serve as a precedent to others. We know that in the case of some more deserving officers, who, however, do not command the influence of either Mr. Muttutamby or of Mr. Kumarakulasinghe, the Government has replied to their application for promotion as Interpreters of Minor Courts or District Kachcheries that they were not qualified for any of these offices carrying a salary of Rs 500 and above without passing the Clerical Examination. We repeat again and earnestly hope that His Excellency the Governor will take serious notice of these irregularities, to use a mild term, in the matter of Clerical appointments.

CHRISTIAN PROPAGANDISM—A SIGNAL FAILURE.

(Communicated)

While so much is being said and written about the mental, moral, social, and material progress made by Her Majesty's subjects during her record reign, it must strike every careful reader of the Jubilee literature that due prominence is not given to the fact that since the latter half of Her Majesty's reign immense strides have been made by the Western nations in the study and knowledge of the Oriental religions and literature. The missionaries, most of whom paint Oriental religions in false colours, have long ceased to hold the field as repositories of oriental learning. On the contrary, their tactics have been found out by their countrymen. The "St James's Budget" of May 21 writes that "missionaries sometimes exaggerate." Even such old-fashioned and conservative journal as the *Saturday Review* has opened its eyes. In reviewing the Rev. J. R. Baldwin's work on India called "Indian Gup", the *Saturday Review* rises equal to the occasion and passes certain apposite criticisms in the course of which the Christian missionary is properly characterized as "the proclaimed enemy of the creeds of the people."

It is a fact known to everybody that reports of Christian work published by Christian clergymen give, in most cases, coloured and garbled accounts of their operations. Such broad-minded and learned missionaries as Dr. Miller of Madras are only exceptions which prove the rule. But though we have always known the missionaries

செய்திகள்

- வாழ்கவந்தனர் வாணவரானினம்.....
- விழகண்புனல்வேந்தனுமோங்குசு.....
- ஆழ்தீயதெல்லாமராமமே.....
- குழிகவையசமுத்துயர்நீர்கவே.....

விளம்பரம்.

சைவப்பிரசங்கம்

- சு. வேதாரயம் (வல்துவெட்டித்தலை) 4-00
- பெ. தி. சூழிநிலச்செட்டி (பறங்கிப்பேட்டி) 2-00
- த. குமாரசாமி... (சிறப்பிட்டி) ... 2-00
- T. செவ்வருட்டி... (மணியம்பா) ... 4-00
- ச. சோமசுந்தரக்குருக்கள்... (சேலி) ... 2-00
- ச. சண்முகச்சுருக்கள்... (கொக்குவல்)... 4-00
- A. சரவணமுத்து... (சேலி) ... 2-00
- N. சபாபதி... (Kotagale)... 2-00
- M. S. இராமலிங்கம்... (Pauwila)... 2-00
- S. சூதமுசம்... (கொழும்பு... 4-00
- ச. உமாபதிக்குருக்கள் (திரிகோணமலை)... 4-00
- R. P. முருகேசுப்பிள்ளை... (வதனை) ... 2-00
- P. கனகசபை... (Talawakele) ... 4-00
- K. வைத்தியலிங்கம்... (கொழும்பு)... 2-00
- S. குமாரசாமி... (கோப்பாய்)... 4-00
- சே. சின்னசுந்தரம்... (சீதாரி)... 4-00
- O. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை (வண்ணை) ... 4-00
- D. W. முத்துசாமி... (கொழும்பு)... 2-00
- V. சுப்பிரமணியம்... (திரிகோணமலை) ... 4-00
- V. வினாயசுந்தரம்... (தூண்டிச்சேட்டை) ... 4-00
- மா. நெற்றிவேலுப்பிள்ளை (கொட்டடி)... 4-00
- த. சரவணமுத்து... (சிறுவிலாசன்)... 4-00
- O. சிதம்பரப்பிள்ளை... (ரத்தினபுரி)... 2-00
- C. சந்தையர்... (St Settlement)... 2-00
- M. குருமுர்த்தி ஐயர்... (கம்பளை)... 2-00
- W. சங்கரப்பிள்ளை... (கொழும்பு)... 4-00
- H. M. முத்துலிங்கம் திருவிளங்கம் (,)... 4-00
- சி. மணவாராயர்... (சிறப்பிட்டி)... 4-00
- வைத்தியர் சந்தையப்பிள்ளை... (கல்லூர்)... 4-00
- S. S. சிதிராமலிங்கப்பொடி... (சண்முகம்)... 2-00
- இ. சிதிராமர்... (சேலி)... 4-00
- S. கனகசபைப்பிள்ளை... (பண்டிணை)... 2-00
- P. அருளம்பலம்... (வவுணியர்)... 2-00
- N. சுவாமிசாமிப்பிள்ளை... (திரிகோணமலை)... 2-00
- பெரிய சிதிரவேலுச்சுருக்கள்... (வதனை) ... 2-00
- ச. ஆசைப்பிள்ளை... (சந்தரமடம்)... 4-00
- K. கனகசபை... (திரிகோணமலை)... 4-00
- சி. சம்பந்தப்பிள்ளை... (ரங்கூன்)... 2-00
- மேய்விச் சூழிவேலுச்சுருக்கள்... (சந்தரமடம்)... 4-00
- A. தரையப்பா... (Batu Gajah)... 4-00
- K. வைரமுத்து... (திரிகோணமலை)... 2-00
- V. வல்லிபுரம்... (குருக்கோல்)... 4-00
- O. W. சிதிரவேலுப்பிள்ளை... (சேலி... 4-00
- W. வைத்தியசூழிவேலு... (புத்தளம்)... 2-00
- S. F. G. சம்பந்தர்... (உடுவில்)... 4-00

சைவப்பிரசங்கம்.

- ஆசிரியர்
- அ.உ. ரூ. பின்புலச் சோப்பாய் சைவவித்தியாசாலையிலும்
- ச.க.உ. வெ. புன்னிலைக்கட்டுவன் சைவ வித்தியாசாலையிலும்
- ச.ச.உ. ச. விமல்காமம் சைவவித்தியாசாலையிலும்
- சு.உ. ரூ. சங்கேயன் தலை சைவ வித்தியாசாலையிலும்
- ச.அ.உ. பு. தரவடி சைவவித்தியாசாலையிலும்
- ஸ்ரீமத். ச. சுப்பையாவர் என்ற செய்யப்படும்.

விளம்பரம்.

நல்லூரிருந்து காலஞ்சென்றுபோன கதிரவேலு வயிரமுத்துவினதும் பெண்சாதி தெய்வானைப்பிள்ளையினதும் ஆதனங்களை அவர்களுடைய பிள்ளைகள் வைப்பிரமுத்து கார்த்திகேசுவையிரமுத்து சுப்பர், சடையப்பென் தங்கம் என்பவர்களும் தங்கத்தடைய புருஷன் இராமசுடையர் என்பவரும் அழகி, நன்கொடை சுடு ஒற்றி முதலிய சாதனங்களால் பராஜின்படுத்த எத்தனித்திருக்கிறபடியாலும் அவ்வாதனங்களின்பேரால் எனக்குக் கடன் வரும்படியிருப்பதாலும், இந்தத் தந்தைக்குரிய விடய தென்னவெனில் சூழித்த ஆதனங்களை வெவ்வேறாகக் கிரயத்துக்காவது நன்கொடையாவது எழுதிவாங்கக் கூடாது. அப்படி எழுதிவாங்கினாலும் அவ்வாதனங்கள் என்கடனுக்குப் பாத்தியப்பட்டவையாய் இருக்கும்.

அ.க.உ. ரூ. இப்படிக்கு ஆசிரியர் வாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கார்த்திகேசு சண்பதிப்பிள்ளை.

விளம்பரம்.

சந்திரோடை 'S. P. சாமி அன்கோ' என்று கூறும்படியான பல்வகையான தான

வாணங்களும் மத்தாப்புப் பகல்வெற்றிகளும் இன்னும் வாணத்திற்குரிய பலவும் மிக்க விலைமலியாய் பெறக்கொள்ளலாம். 10 ரூபாய்க்கு மேற்பட வாணஞ் செய்ப்பவர்களுக்கு 400 ரூபாய்க்கு ரூபாயிதம் களிவுகொடுக்கப்படும். விலை முதலியவைகளைப்பற்றி மேற்படி கொம்பனியாரிடத்தில் விசாரித்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

S. P. சாமி அன்கோ.

இந் து சா த ந ம்.

மற்றவ ரெம்மை மதிக்கும் விதம். (AS OTHERS SEE US)

சென்ற 30ம் தேதி பிரசுரமான உதயதாரகை கடை சங்கியையில் பத்திராதிபர் "இந்தக்கள் குறைந்தவர்களா" என்பதைப் பிடிக்கையாகக் கொண்டு எழுதிய விஷயத்தை இந்துக்கள் ஐரோப்பியர்க்குக் குறைந்தவல்லர் என்பதைக் காட்டுவான் புரூத்து எமதுசமயநூல்களையும் ஏனைய சாஸ்திரிகளையும் பெரிதும் விதந்து பின்வருமாறு பேசியிருக்கின்றனர்.

சுப்புச்சுவர் விட்டிப் பல் விசுவாஸ்த விளங்குத் தக்காலக் கணிதசாத்திரத்தொழிலாளர் இத்துக்களையென்பது பூலோக புராணங்களை யாராய்வதே காலச்செய்யாமல் கொண்டு ஐரோப்பிய கல்வியான்கள் கருத்து, விவாதி குரிய சிந்தனாசமய நூல்கள், பூர்வீக இந்துக்கள், கணிதம், வானசாஸ்திர மாநியவற்றில் எவ்வளவாய்த் தேறியிருந்தார்களென்பதைத் தெளிவாய்க் காட்டுகின்றன. இத்தகைய ஜேர்மனியாதி ஐரோப்பிய தேசங்களிற் பிறந்த புத்தியுத்தராய்க் கிளம்பும் பிரபஞ்ச சூனிகளோட்பாடுகள் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் இந்துக்களின் மூலையிதழ்ப்பதியாயினவென்பதற்குச் சம்ஸ்கிருத பாஷையிலெழுதப்பட்டதே தற்போது ஐரோப்பிய கல்வியான்களாலாய்ந்தும் உபநிடதங்கள் போதிய சான்றாகும். (மெய்யே மெய்! இ. சா. பத்.) தத்துவக் கட்டளை ஆதிப ஆன்மத்தவ தாக்களும் (Psychology) சிவஞானபோதம், சிவப்பிரசாம சிவஞானசித்திராதிபர் பிரபஞ்ச வைதிக சூனிய தாக்களும் (Metaphysics) தமிழ்ப்பாஷையிலெழுதப்பட்ட தூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாயின. ஐரோப்பியருட் தந்தால் தான்களாய் மதிக்கப்படும் அவஸைப்பிரயோகம் (Mesmerism) சிந்தனைவாசித்தல், (Thought Reading) ஆதியன இத்துக்களின் கெடுக்காலமாய்ப் பிரசுதியான விஷயங்களைப்பற்றி (ஆட! சந்தேகமில்லை! இ. சா. பத்.) ஐரோப்பியரின்குராய்க்கட்டாது இத்துக்களின் சம்பந்தியப் பொருள்களாயிருக்கும் தூதன்களின் மெத்தையுண்டேர் அனியா, லகுமர், (லகிமா) பிராந்தி, வசித்தவம், பிராசாரியமாயி அட்டமாசித்தினன், கட்டம், முட்டி சித்தியாதிப குறிச்சாஸ்திரங்கள், ஆனைக்கே, சரடி கட்டாதிப மாத்திரிவேந்தை களிவற்றைப் பூசனையாராய்வுகொண்ட உண்மை, பொய், புழுமுள் தெளித்த முடிவுகட்டி ஆர்வார் வைத்தியசாஸ்திரம், சிற்ப சாஸ்திரியவற்றில் இத்துக்களெவ்வளவாயுமுத்திருந்தார்களென்பதற்கு, எங்கும் பிரசித்திபெற்று விளங்கும் ஆய்வேத தாக்களும் இத்தியாதேசத்தில் இமயப் வந்தவகிகக் கண்ணாளுமியீராய் மலித்த பொலித்த விளங்கும் அறிவித்திர விஞ்ஞான ஆய்வகங்களும் சாட்சிபக்சித்தன. இத்துக்களின் மகாலயங்களான சிவ பாரதம், இராமாயணம் சிவவற்றிற்கு எச்சிறப்பியுமினவந்த தாக்கள், பூர்வத்திற் கீர்த்திப்பிரஸ்தாபப்பெற்ற கிரக்க, கோம கிரத்தவர்களுள்வது, தந்தேசம் விசேஷமுற்றவையம் மதிக்கப்படும் அஞ்சி, பிராஸ்சிய, ஜேர்மனிய பாஷைக் கிரத்தவர்களுள்வதின்மே. ஆகவே இத்துக்களின் மனோத்தவம் மற்றெச்சாதியின் தத்துவத்திற்காவது சிறப்பிட்டதன்று. சிவவிஷயங்களில் மேற்பட்டதேயெனக் கூறுதல்வ முவாகாது.

மனமொன்று வாக்கொன்றாக உண்மையை மறைத்துத் திரித்தும் கபட நாடகம் நடித்துப் பொருள் பறிக்கும் போலிக் கிறிஸ்தவர்களைப் போன்றோரது, தம்முள்ளக்கிடக்கையை யுள்ளவாறுரைக்கக் கூசாது புறப்பட்ட இவ்வாசுத்தம பத்திராதிபரைக் கிறிஸ்தவர்களும் என்கொல்லி வையுமோ அறியேம். உண்மையை உண்மையென்று சாதித்தலன்றே ஆண்டகைமை, 'எப்பொருள் யாராய் வாய்க்கேட்டிணும்பொருள் மெய்ப்பொருள்களைப்பற்றி' என்றார் ஆன்சீருரும் பத்திராதிபர் கூறியிருக்கும் இக்கூற்றின் ஓவ்வொரு அங்கத்தையும் நாம் அதுவகிக்கின்றோம். இதுநிற்க ஆங்காங்கு பற்பல சர்வலோகாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட BA MA பட்டதாரிகள் பல் கிப்பெருகிக் கல்விநுகுகி மெய்தியிருப்பினும் முன்னொருவராதும் எடுத்துரைக்கப்பட்டபொருள்களையுண்டக்கிய புகியதால்சீராய் யிற்றவாரும் நயினவிஷயங்களைக் கண்டுபிடித்து லெளகிகத்தத்துவ உபயோகஞ் செய்வாரும் இத்துக்களின் தந்தகாலத்தில் யாருமில்லர் என்பது எவர்க்கு மொத்த தானிப்பே:

காலகர்மபேதமே யீதற்குக் காரணம். பெருகிய சமுத்திரம் வற்றாதல் இயற்கையே. ஒர் ஓர் காலத்தில் ஓர் ஓர் கர்ம விசேடத்தால் ஓர் ஓர் சாதியார் தலையெடுத்தேக்கிவளர்ந்து பூர

ணைசலாக்கியதசையை யடைந்து தன்னிகரிக்கப் பிரபல்யமுறவர், குன்றுக்காலம் பெருங்கடையிற் ச்சாதியார் படிப்படியாய்க் குறைந்து தீயந்தர்ப்புத்தசையை யடைந்து ஏனைய சாதியார் கீழ்ப்பட்டெயிடுவர். ஆண்டான் அடிமையான அடிமை யாள்வானுதலும் நாம் பிரத்தியகமற்ற காணும் விடயமன்றே. சேர். ஐசாக்கியுடைய சேக்ஷியர் முதலியோரைக் காலமே தோய்வித்தது. ஆங்கிலசாதியர் இப்பொழுதிருந்து ஸ்திதியை யடைதற்கு அக்காலத்திலிவாக்கின்றவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. இத்துக்களாகிய நாமும் முண்டலமேல் நிலைக்கு வருங்காலம் சமீபித்தமையாலன்றே மேலைக்காலத்தியாரும் அன்னிபெசுநம் மாக்ஸ்முல்லர் முதலிய பண்டித சிரோன்மணிகளும் எப்பவருள் ஸ்திதி வேகானந்த சுவாமிகள் முதலியோரும் இக்காலத்தில் தோன்றியிருக்கின்றனர்.

எமது சமயத்தின் பெருமை உலகப்பிரித்தியாகிய யாவராலும் சமமானிக்கப்படும் அண்மைக்கே இந்துக்களாகிய நாம் பெருமையடைவேம். அண்மைக்கே எம்மையானும் அரிசன எம்மைச்சம்மானிப்பர். அரசசம்மானம் நம்மதாகவே ஆங்கிலரும் இந்துக்களும் அரிசனகண்ணுக்கு ஒருதன்மையராவார் அப்பொழுது அவர்க்குக் கிடைக்குஞ் சலாகியவர்கள் எம்மக்குக் கிடைக்கும். தன்பிள்ளைக்குச் சேர்நெறமம் வாரார்பிள்ளைக்குக் கூடுமென்றும் பெற்றியார்.

அப்பொழுது இத்தியாதிப நாம் புத்தியான்களைப்பிறுத்தல் மாக் திரியலில் நிலைத்து, அரும் பெரும் தூதன்களையுஞ் செய்த பிரஸ்தாபமுறவேம். ஆங்கில சிஷ்யர்கள் இந்துக்களுடைய பாதாரணீதங்களை யடைந்து உபதேசம் பெற்று உய்யும் காலமும் அப்பொழுதேயாவும்.

சமராசாரம்

கால்கிலை—காற்றமுமூரம் அலவீனசற்றே ஏறிக் கொண்டது. இத்திய பஞ்சம் இங்கும் உணத்கின்ற தயோ விருக்கின்றது.

மேய்யுத்தம் (Mr C. F. Dentrom) வாழ்ப்பாணம் மேலு உதவித்தலைவராக சியமணம்பெற்று இவர் லேடிக்கவல்கமர்க்கமாக இக்குவந்த தமது கடைமைகளைக்கையேற்றனர்.

தானவரவு—காரா ஸ்ரீ கா. சிவசுதம்பர ஐயரவர்கள் தமது புத்திரர்க்கு அட்சாராயமய செய்த ரூபாய்-உம்; புத்தர் ஸ்ரீ. சி. சுப்பிரமணியமவர்கள் புத்திரோத்தந்திபெற்று ரூபாய் கம் எமதுசபைக்கு அனுப்பியிருக்கின்றனர்.

அப்பயமாணம்—பூசாரிக்கு வள்ளமேறிச்சென்ற கண்டிக்கூலியான் ஒருவன் தம்செயலாய் வள்ளத்திலிருந்த தவறிவிழுந்து ஆழிவாய்ப்பட்டிருந்தனளும், காற்றாதிசமயக் கட்டல் மும்நாமாயிருந்தபடியால் இவனோடு உடச்சென்றேர் இவனை மீட்டுக்கொள்ளக் கூடியவர்களாயிருக்கவில்லையாம்.

ஆபத்தஞ்சுவலி வைத்தியசாலை—சென்ற 14-ம் தேதிக்கடிய இவ்வைத்தியசாலை சிறுவர்களைப்பயர் காலஞ்சென்றுபோன மெஸ். வன்சுற்றணவர்களது இடத்திற்கு எங்கள் பணய ஏசுந்நரும் இவ்வைத்தியசாலைக்கு அக்கிராசனப்பியாயிருந்த சேர். உவல்லியம் தலைமணவர்களே வித்திரசாவும் தனூகாலியாகவும் தெரிவுசெய்தனர்—சேல சரோபாரத்தோடும் வடமகாணசுந்தராவும் இவ்வைத்தியசாலை முதல்வராகவுமிருந்தவரே இச்சிறுஉத்தியோகத்தைக் கையேற்று உடத்தல் பெருமைக்குறவவாயினும், வெகுசாலமாய்க் கருமவசத்தர்களாயிருந்தோர் யாதோர் முயர்ச்சியுமின்றி வாமாவிருத்தல் உடாதகையால் பொழுது போக்காய் இவ்வெலைசுற்றாடத்தல் இவர்க்கு வன்ருகுமென்று நினைக்கின்றோம்.

உத்தியோகமார்த்தம்—திரிகோணமலைக் கச்சேரிமுதலியாராலிருந்து பெருகிறமையோடு வெலாய்ந்த வந்த சீர்பாரத்தினையுள்ளவர்கள் வாழ்ப்பாணம் கச்சேரி கோண்டாமுதலியாராக சியமணம்பெற்று திராத இடம் விளங்கும் கச்சேரி கிடுகெட்டலிசுதர் மெய்ப்பிவிப்புக்காயிற்று. கொழும்புராசமாலிசுதர்க்கு தேர்த்தமிழ்த்தலியாவிசுதர்க்கு தேர்த்தம். விளங்கும் கச்சேரியில் தேற்றல் னைற்றர் உத்தியோகத்திலமர்க்கிருந்தவருமாயிற்று. குமாரசுலசின் மகர்ச்சிபெட்டெஸ்பிலிப்புலினிடம் அறிக்கப்பட்டது விசுதர்ப்பேட்டையிற் சித்தி பெற்றவர்க்கே உரிய இவ்விடத்திற்கு அப்பரிசாக்ஷியில் தின்னூக்கடத்தேரூது இயலா நிலயித்தத முடியாது.

குற்றவிசாரணை உத்தியோகஸ்தர்—அ.க.உ. ரூ. இன்னத்திலிக்கக்கட்டளைக்கட்டினை முகலாய பிரிவின்படி வாழ்ப்பாணத்தாக்குப் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராகிய மெஸ். லங்கோசு கார்த்தியாயும், பூசாரிக்கு ஸ்ரீ. க. பெண்கிணவா பிள்ளையாராகியும், வலியாய் மேற்குக்கு ஸ்ரீ. து. இ. சி. குமாரசுந்தரவாசகியும், தீவயற்றக்கு ஸ்ரீ. வி. முத்துசாய அவர்சியும், வ. மாட்டி கிடுக்கின்றும் மேற்குக்கு ஸ்ரீ. வ. சிவசுதம்பரமவர்களையும், தென்மேல்க்கு ஸ்ரீ. வி. சரவணமுத்து அவர்களையும், மன்னாருக்கு ஸ்ரீ. க. வல்லியமவர்களையும், மகாணசு பெருங்குழிப்பற்று திருப்பைக்கடையைக்கு ஸ்ரீ. சி. வெற்றிவேலு அவர்களையும், முசுலி காணுட்டாருக்கு ஸ்ரீ. வி. வீரகுப்பிள்ளை அவர்களையும், தன்னுடைய தயர்ந்த முன்ஸ்தீயப் பருகிக்கு ஸ்ரீ. சே. சம்பையர் அவர்களையும், வணியாணவர்க்கே சித்தியோடு

to write exaggerated reports, little did we expect to read in Mr. Baldwin's book the following precious observation. Says Mr. Baldwin, "Broadly it may be said that the whole of the natives of India are as well instructed in the principles of Christianity as the children in national schools and in God's good time a nation will be born in a day." We need not labour to controvert Mr. Baldwin's point. Let the *Saturday Review* speak for us. Says the *Saturday Review*, "So far as this enigmatical sentence is intelligible, it is an absurd travesty of the truth. Not one in a hundred Hindus and Muhammedans has any knowledge whatever of the tenets of Christianity and this may well be understood when their three hundred millions are compared with the few ill-equipped and half-educated missionaries who have no exact knowledge of the refined philosophical systems which they labour to destroy, and rarely possess any colloquial facility in the dialects which are alone understood by the peasantry. Christianity has been triumphant among races which possessed a simple undogmatic faith, but in the presence of the scientific religions—Brahmanism, Buddhism, Judaism, and Muhammadanism—it has signally failed and there is no prospect of an eventual victory."

The *Saturday Review* has got the right row by the ear. Not only Christianity has signally failed, but there is no prospect of an eventual victory. The present-day missionaries have neither the zeal nor the high character of their predecessors who themselves failed to convince the Hindus of the truth of Christianity. The Hindus have moreover found out the truth that occidental nations professing the Christian religion are no better, if not worse, than the philosophic Hindus. In developing the material resources of a county, in making machines, in calling to man's aid the resources of nature, and last but not the least in manufacturing maxims and torpedo boats the Christian nations may excel the Hindus, but in religions fervour and zeal and philosophic calmness of mind attained to by contemplating the Deity, the Hindus have always excelled the nations of the West. This is not our assertion merely, but European savants who have studied the habits and customs of the Hindus, their religion and literature, bear ample testimony to the fact. With the occidentals, religion is only one of the daily concerns of life. Antoine Druet, the French artist, speaking of Rome, Mecca, and Kieff says that "in these homes of diverse creeds, religion is after all but one item in the life of the people, but here in Benares it is the all-absorbing factor." The Rev. T. R. Slater of Bangalore in his address to the Parliament of religions pays the following eloquent testimony to the religious life of the Hindus:—"The Hindus by instinct and tradition are the most religious people in the world. They are born religiously, they eat, bathe, shave, and write religiously, they die and are cremated or buried religiously and for years afterward are devoutly remembered religiously. They will not take a house or open a shop or office, they will not go on a journey or engage in any enterprise without some religious observance. We thus appeal in our missionary effort to a deep religious nature."

A few months ago, at a meeting held under the auspices of the Aborigines Protection Society "to call attention to the arbitrary and oppressive measures by which European control is being established over native races in Africa and elsewhere", Mr. Morley, the distinguished English statesman, protested against the extermination of native races by European Christians. Christian nations moreover have passed and are rapidly passing laws having the effect of excluding coloured races from their territories in America, Africa, and Australasia, while they themselves are trying to enter, by the application of force if necessary, the countries inhabited by coloured races. If the natives of British India are not allowed to enjoy the rights of citizenship in Natal and are treated as slaves, why should Europeans expect a different treatment from Asiatics? Is not the conduct of the Christians a repetition of the old story of the wolf and lamb? Throughout the Christian world, not only in politics but in every other department of human activity, selfishness is the dominant factor. True that in England, America, and other countries an influential section of the people is actuated by feelings of justice and humanity towards the weaker races of the East, but they are few and far between, and do not seem to be strong enough to influence the councils of the Government. What is the use of the tall talk about

Christianity when the Christians including the vast majority of Christian clergymen are one-sided in their views and utterances, selfish in their ends and purposes, intolerant in their actions, and partial to their kith and kin. Exeter Hall speeches may palliate the faults of Christendom, but facts are stubborn things, and no man who has closely observed the doings of Christian nations not only in the West where they quarrel with each other—witness the Turko Greek question—but also in Asia, Africa, and Australasia where coloured races are not accorded the same treatment as white men, can fail to notice that Christian nations have considerably gone down in the estimation of Non-Christian communities, which once looked up to them as their betters, in ignorance of the true state of things. It is nothing but the spirit of self-sufficiency which is characteristic of Christians—they very seldom know their own faults and failings—that has induced the missionaries to attack our religion and institutions before setting their own house in order. The failure of Christianity in Asia is due not only to the intrinsic merits of Hinduism and its daughter Buddhism, but also to the bad example set by Christian nations in not carrying out the precepts laid down by Christ whom they preach. If Jesus Christ should be living now he will come under penal laws being an Asiatic, and in some of the States of the most civilized United States from which he is the Editor of the "Morning Star", Christ will be lynched. Let our American contemporaries instead of traducing and slandering men like Swami Vivekananda who are immeasurably his superiors reform his own countrymen and do away with the horrible system of lynching the coloured population which is in vogue in Christian America even at this moment.

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—Refreshing showers of rain fell last week in several parts of the District, especially in the Islands and Vallegamo West. In the Town and suburbs the rain was not heavy. The wind is now blowing very hard.

The Government Agent—Mr. Fisher with the Chief Mudaliyar Mr. Bastiampillai has returned from Madnar.

The late Mrs. Coomaraswamy—It is with the deepest regret we have to record the death of this distinguished Tamil lady, which occurred in Colombo on the 29th Ultimo. She belonged to a very respectable family in Jaffna, and having married the late Coomaraswamy Mudaliyar, the first Representative of the Tamils in the Legislative Council, she settled in Colombo. The renowned Sir Coomaraswamy was her only son, and she had also a daughter who was the mother of the Hon'ble P. Coomaraswamy, the present worthy Representative of the Tamils in the Legislative Council, of Mr. P. Ramanathan, the Solicitor-General of the Colony, and of Mr. P. Arunachalam, the Registrar-General, to whom we offer our heartfelt condolences.

The P. C. M. O.—Sir W. R. Kynsey who has been Principal Civil Medical Officer and Inspector-General of Hospitals of this Colony for 22 years left Colombo for England on the 9th Instant on three months privilege leave preparatory to retirement. There were only 24 hospitals and 33 dispensaries in the Island in 1875 when he assumed charge of the Medical Department, and now at the time of his retirement from it there are 60 hospitals and 200 dispensaries.

Jaffna Customs—Mr. Denton who has been appointed acting Assistant Collector of Customs here has arrived and assumed duties. We had more than once advocated the appointment of a separate assistant Collector for Jaffna, and are glad that the Government has made this appointment. This cannot fail to be of great benefit and convenience to the Merchants, provided the newly appointed officer is a competent person.

The Pilgrimage Ordinance—The Memorial of the Roman Catholics of Ceylon to the Secretary of State against the passing of this Ordinance has not produced the effect desired by the memorialists. Mr. Chamberlain while upholding the principle of the Ordinance has suggested its recommittal with amendments to the effect that it is intended for sanitary purposes and that the powers vested in the Government will be enforced only on rare occasions to prevent the

embark of epidemics. This is the only way of writing the assurances referred to by His Excellency the Governor in an Council.

Our Food prospects—Owing to increased distress in India and consequent rise in the price of food grains there, the paddy now reported here is not of the normal quantity. Food grains therefore sell here at famine prices and fear is entertained that it may rise still higher. A bushel of paddy now sells at Rs. 1-

Personal—Mr. M. Karalasingam who is under orders to proceed to Batticaloa as Registrar of Lands in succession to Mr. C. O. Santiago, retired, is now residing at Naval, his native village, having come here on leave on a visit to his friends and relations. He will we understand assume duties at Batticaloa on the 9th proximo. He is a brother-in-law of Mr. Ramalingam, Shroff of the Madras Bank, Colombo and is also closely related to Mr. Mailupillai, Shroff of the Mercantile Bank.

The Jaffna Kachecheri—We regret to learn that Mr. Bailey, 2nd clerk of this Kachecheri is seriously ill.

The Swami Vivekananda's Triumphant Entry into Almora in the Himalayas—Under strict medical orders to take rest in the mountains, the Swami Vivekananda after spending the last two months at Darjeeling, has now gone to Almora. N. W. P., meeting with a most cordial, unofficial welcome at Lucknow (where he remained one night) on the way. At Katgodam on Sunday, he was met by several Almora admirers and one of his English disciples, who accompanied him on the ride through the hills to Almora. At Lodea, close to Almora on Tuesday afternoon, there was a large crowd of citizens waiting to convey him the final part of the journey, and at their request the Swami mounted a horse dressed in handsome trappings and headed a procession into the town. It seemed that as the bazaar was reached, every citizen of the place joined the company, so dense was the crowd that some difficulty was experienced in leading the Swami's horse through. Thousands of Hindu ladies from top of the houses and widows showered flowers and rice as he passed along. In the centre of the town, a section of the interesting old-fashioned bazaar street had been turned into a pandal capable of holding three thousand people, decorated cloths stretched across from side to side of the street forming the roof, and the ends being decorated with festoons of flowers, banners, &c. In addition every house displayed lights till the town appeared to be a blaze of light, and the native music with the constant cheers of the crowd, made the entire scene most remarkable, even to those who had accompanied Swami through the whole of his journey from Colombo.

—Awakened India.

ADVANTAGES OF WOMEN NOT BEING ABLE TO READ AND WRITE.

Even if public opinion is not yet ready for the abolition of all education, there could be but little opposition among thinking men to a proposal to forbid women and girls to learn to read and write. Apart from the deterioration of the race which the education of women necessarily involves, there are other evils which flow from the mistaken policy of teaching the alphabet to the gentler sex. If women could neither write letters nor read them, there would be virtually an end to all divorce suits brought by men, and all breach of promise cases brought by women, for the simple reason that no incriminating letters could be placed in evidence. Surely it would be a great gain if such fruitful sources of scandal as divorce suits and breach of promise suits should fall into disuse. Then again it may safely be said that at least nine-tenths of the marital quarrels which now take place would vanish, were wives unable to write indiscreet letters, or to read letters which they ought not to read. How often has a happy Christian home been broken up because a wife has read a letter which she has found in her husband's pocket; and how many happy wives have been ruined by letters which have fallen into the hands of their husbands! If women could not read or write, these wretched accidents could not occur, and virtue and happiness would flourish in the household. Of course, if women were ignorant of the use of the pen or pencil, they could not keep those amazing account books, which bring the finances of the household into such hopeless confusion, and drive to madness the unhappy husband who tries to comprehend them, and to find the correct total which results from adding three pairs of gloves, eight pounds of beef, and seven shillings and sixpence together. As to the improvement in the moral of the community which would follow if women were unable to write novels, it is so obvious that it need no emphasis. It is estimated that on every single day in the year at least seven hundred and fifty-nine three-volume novels are completed by women writers of England. It is true that only a small proportion of these ever see the light of publication, but it is appalling to think of the mental and moral condition of the authors, who, had they never learned the alphabet, would never have undertaken to disseminate pernicious doctrines by writing profound philosophical and physiological novels. When the millennium arrives we shall look with unalloyed admiration at the good, beautiful, and profoundly ignorant women of the period, and shudder to think that there was once a time when women were actually encouraged to learn to read and write.—Public Opinion.